

„Edinost“

Izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdaji na leto glj. 21.—
Za samo večerno izdanje 12.—
Za pol leta, četrta leta in na mesec razumno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč. večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske zjutranje številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglaš

se računajo po vrstah v petih. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglašit. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Neprankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravištvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravištvo, odpravištvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, 11. nadstr.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Brzjavna in telefonična poročila.

(Novejša vesti.)

Celovec 26. Včeraj so se zbirali zopet demonstranti po raznih ulicah in trgih. Policiji in oddelku vojaštva se je posrečilo, da so razgnali množice; 14 oseb so zaprli. Večinoma so med aretiranci delavci, ki so se ustavljali policijskim naredbam.

Dunaj 26. »Wiener Abendpost« zatrjuje, da je vest o nameravanem potovanju ministra-predsednika grofa Thuna na dvor v Ischl popolnoma neosnovana.

Ischl 26. Danes v jutro je došel semkaj grof Goluchowski. Cesar je sprejel ministra ob 1. uri pop. ter ga obdržal pri digneju.

Frankobrod 26. »Frankfurter Zeitung« poroča iz Novega Yorka, da so ustaši v S. Domingu porazili vladne čete pri Monte Christi.

London 26. »Reuterjeva pisarna« javlja iz Krügerdorpa, da so tamošnji »boeri« naznanili transvaalski vladni brzjavno, da ne pojdejo v boj, ako se ne odpravi monopol na dinamit.

Pariz 26. Ko so zapazili črno zastavo ob oknu hiše, v kateri je zaklenjeni Guérin, in se je mislilo, da je v hiši mrlj, je prosil abé Desers, da bi smel stopiti v dotiko z zaklenjenimi ligisti. To se mu je dovolilo. A zvonil je pol ure, ne da bi se mu odgovorilo. Poslušal je na vratih, a ni slišal najmanjšega glasu. Nekateri govore o mogočem samomoru zaklenjenih ligistov.

Pariz 26. Proti Guérinu so uveli preiskavo zaradi poskušenega umora, ker je dokazano, da je bil samokros, s katerega je streljal Guérin na ulico, ostro nabit.

Pariz 26. Položaj v ulici Chabrol je neizpremenjen. Neki najemnik iz nasprotne hiše je izjavil, da je videl Guérina ob 6. uri zjutraj na strehi. Potem legisti niso dali nobenega znamenja več, da so še živi.

Madrid 26. »Imparcial« kakor tudi drugi listi so menjenja, da vsled ministerske krize, proizročene po generalu Palavieji, odstopi imenovani vojni minister sam in ministra za pravosodje in

mornarico. Sedanji finančni minister Villaverde da prevzame pravosodni portfelj.

Berlin 26. »Norddeutsche Allg. Zeitung« piše: Neki tukajšnji list javlja iz Kodanja, da obišče cesar Viljelm grad Bernsdorff ter se tamkaj snide s carjem Nikolajem II. Pooblaščenici smo izjaviti, da je ta vest popolnoma izmišljena.

Rennes 26. (Nadaljevanje Dreyfusove pravde.) Neki od vojnega sodišča vpraša zvedenca Bertillon, kako si razlaga podobnost med pisavo na borderô-ju in med pisavo Esterhazyjevo. Bertillon pravi, da se je morda Esterhazy od leta 1894. naučil posnemati pisavo borderô-ja, da bi potem mogel postaviti sebe na mesto obdolženega Dreyfusa.

Labori izjavlja, da torej Bertillon ne izključuje možnosti, da je Esterhazy izdajalec. Predsednik ne dopušča tega vprašanja. Dreyfus zatrjuje ponovno, da ni pisal borderô-ja.

Kapitan topničarstva Valerio se pridružuje izvajanjem Bertillonu ter pravi, da je borderô nalašč tako pisan, da bi se sedaj mogel pravi krivec, namreč Dreyfus, izgovarjati na mahinacije, naperjene proti njemu. Oprt na razliko v pisavi, sedaj lahko taji, da bi bil pisal borderô, ali pa lahko pravi, da je pisava borderô-ja ponarejena s pomočjo prerisanja. Esterhazy da ne more biti pisec borderô-ja. Po menjenju priče ima vojno sodišče v rokah materialne dokaze o Dreyfusovi krivdi.

Dreyfus izjavlja na vprašanje predsednika, da Valerio ni povedal nič novega, ampak le pogrel to, kar je že rekel Bertillon. V ministerstvu se pisava ne da pretvarjati, ker se tamkaj listine pišejo pred pričami. Ves Bertillonov zistem je popolnoma zgrešen.

Kapitan Freystätter, ki je bil leta 1894. od vojnega sodišča, postavlja generala Merciera na laž. Isti pravi namreč, da se je takrat opiralo njegovo prepričanje o krivdi Dreyfusa na izpovedbe zvedencev v pisavi, na pričevanje Henryja in Du Paty de Clama in na proučevanje tajnih listin, katere so se bile priobčile v posvetovalnici. V tajnem dosieru so bile štiri listine.

Mercier in Maurel hočeta govoriti. Maurel

razlaga svojo zadnjo izpoved, da je čital le eno listino, s tem da ni hotel izdati skrivnosti posvetovalnice. On drži na čel, da se je čitala samo ena listina, ampak le on je čital samo eno.

Polkovnik Maurel je zelo razburjen, občinstvo razjarjeno. Maurel izjavlja na vprašanje Laborija, da je bil o čitanju listin raztrešen. Freystätter pa ponavlja, da ni le videl tajnih listin, ampak da trdi, da je iste imel Maurel v rokah in da je isti k vsaki posebej delal svoje opazke.

Po daljši kontroverzi med Maurelom in Freystätterjem predlaga Labori, naj se od generala Merciera zahteva pojasnila, kako je mogel pred vojnim sodiščem izpovedati nekaj, čemur se sedaj formalno oporeka.

Mercier trdi, da se brzjavka od dne 2. novembra ni pokazala vojnemu sodišču leta 1894. Freystätter ostaja pri svoji trditvi.

Ko je še risar Javal zavrnil smešna izvajanja Bertillonova, se je seja zaključila.

Nekaj misli.

„Uzdaj u se i svoje kljuse!“
(Dopis).

Pod tem naslovom smo prejeli od odličnega rodoljuba doli sledeči članek. Dopisnik izjavlja, da on sam prevzema vso moralno odgovornost. Priobčujemo torej:

S tem refrénom sklepamo sedaj vsako razpravljanje o našem položaju. Od nikoder ni pričakovati kake pomoči; torej pogumno naprej po lastnih močeh! Naprej! A ker hočemo napredovati vsi skup v narodni naši celoti, mora se vsaki posamičnik lotiti te naloge z vso vnemo in resnostjo. Tesneje si moramo združiti vrste ter zbrati vse moralne in materialne sile, s katerimi razpolagamo. Iste moramo krepiti, vaditi in množiti, ter skrbno čuvati, da jih lahko miselno ne potratimo za navidezni in hipni vspehi, ki nimajo trajne koristi za našo bodočnost. Usojam si tu opozarjati zlasti na materialno stran naše narodne organizacije, ki je, žalibog, daleč zaostala za moralno. A kako sti druga od druge odvisni, zlasti zadnja od

PODLISTEK.

Cene.

— Poluka. —

Imeli smo pri nas strica, ime mu je bilo Cene. In tudi mi otroci rekali smo mu tako; le kadar smo ga prosili kaj posebnega, nazivali smo ga »stric«. Lep ni bil naš Cene. Moč kaei štirideset let imel je le pod nosom par kocin, katerim smo mi otroci dejali »mustače«, lasje so bili redki, nos mu je skoro malo preoblastno čepel sredi širocega obraza. Usta niso bila nič majhna, le oči so prijazno gledale izpod gostih obrvi. Lep res ni bil Cene, imel je celo grbo na hrbtu, a bil je dober. Radi, jako radi smo ga imeli mi otroci. Bil je nekako naš varuh, naša pestunja. Moj mlajši brat tedaj še ni bil zlezal iz poveljev in Lojz je tudi še v suknjici tekal okoli; jaz pa sem bila že velika, tedaj poznala sem i in u ter delala prve vaje v pletenju. Zgoraj na mostovžu smo bili največkrat vsi štirje. Cene je držal malega Viktorja na kolenu, Lojz je zaman poskušal splezati mu na rame, a jaz sem

sedela pred njim s tablico in kamenčkom v roki. V jednomer, o vsaki piki in o vsaki potezi, je moral pogledati na tablico, potrditi, da je prav, da je lepo in da bodo gospod učitelj zadovoljni. In ko je bila tablica polna, obesila sem se še jaz Cenetu na vrat in prosila ga, naj vendar pove kako povest. Lojz je od druge strani ponavljal poskuse, da vendar spleza stricu vsaj na koleno, a otrok, ki mu je spal v naročju, se je zbudil vsled najinega kričanja in stric je imel mnogo opravila, predno ga je zopet utešil. Malo se je jezil na naju sitneža, a potem je vendar povedal povest. Otroku mu je spal na enem kolenu, Lojz se je polastil družega, jaz pa sem sedela pred njim na tleh in poslušala z ustmi, ušesi in očmi — kar dihati se nisem upala. In stric Cene je znal lepe povesti. Še sedaj se spominjam, kako mi je utripalo srce, kadar mi je pravil o deveti deželi, zakletem mestu in stekleni gori. Da, lepo je bilo tedaj. Stric Cene je imel rad nas otroke. Najmlajši je bil najbolj miren v njegovem naročju in Lojz je mogel utešiti le on, kadar je padel na nos, ali kadar ga je mačka opraskala. No in jaz, jaz nikjer nisem se-

dela raje, nego pri njem. Na vrtu, pod kozolecem, celo pri potoku, povsod je bilo dolčas, če ni bilo strica Ceneta zraven. Učiti se je moral z menoj, igrati se z menoj in če sem morala klečati, ker sem strgala krilo, ali bila poredna, nisem bila nič posebno žalostna, če je bil le Cene v sobi. Zadaj za njegovim hrbtom smo imeli mi otroci izvrstno skrivališče, kadar se je bilo treba bati brezovke. Ala! kar za stricev hrbet in ta je že pregovoril in preprosil mater, da nam je bilo prizanešeno. — Kako smo otroci jokali, ko je odšel. Suhe hruške, katere so nam dali mati, da pozabimo bolelost za Cenetom, so izgubile vso svojo zapekljivost, ostale so na mizi, kar se ni prepetilo nikdar in nikoli še popred. A čas je dober zdravnik; tudi mi smo pozabili strica Ceneta in bolj, ko smo odrasčali, bolj je bledeel spomin nanj.

Nekega dne so mi pisali od doma v Ljubljano, da jim je došla vest, da je stric Cene umrl tam gori v Kranju. Milo se mi je storilo in solza se mi je utrnila v očesu.

Ti pa stric Cene: spavaj v miru!

prve! Čas je, da se temeljito poprimemo gospodarskega vprašanja našega ljudstva; želodec igra v življenju važno, žal, le prevečkrat celo vodilno ulogo. Vedno velja še: primum vivere, deinde philosophari.

Po vzgledu piv. dr. »Ljubljana« razvil je lani proseški »Hajdrih«, letos pa barkovljanska »Adrija« z velikim slavljem dragoceno društveno zastavo.

Skromna naša narodna duša navžila se je tu rajskega veselja; kdo bi jej ne privoščil kmalu zopet kaj takega?! A uprav tu porodile so se mi domoljubne skrbi in razni pomisleki, katere je razsodna beseda nekaterih rodoljubov utrdila in opravičila dovolj, da se sme z njimi v javnost. Vseslovanska trobojnica! Znamenje naše vzajemne, svet prerajajoče kulture! Na to vzvišeno nalogo Slovanstva nas spominjaš in v globini našega rajajočega srea nam vzbujáš najblajša čuvstva, ko ponosno plapoláš vsa priprosta! Tebi ne treba ne zlata ne srebra, ne težkih tkanin, ne dragocenih vezenj, ne lišpa ne kinča, ne umetno okovanih izrezljanih drogov... Čemu toliko ničemer-nega nakita! To vse upliva le na našo čutnost, odvaja le plemenite misli v posvetno lakomnost, vzvišeni pomen omejuje in ponižuje.

V tej za našo okolico res prežalostni dobi, ko jej nedostaje glavnega pogoja za naravni razvoj, odkar je odvzeta posameznim vasem, katere so večinoma celo večje nego marsikako mesto v sosednjih pokrajinah, v tej dobi, ko je po onem veleslavnem mestnem statutu okoličanu odvzeta prav zadnja pravica do občinske uprave — to srednjeveško institucijo modernega lažiliberalizma domačini veliko premalo upoštevamo, tujeem se zdi kratko malo neverjetna — v tej dobi so nam prav naša narodna društva po okoličanskih vaseh edina vez med vasčani, ko vzbujajo propalo srenjsko zavest. Da tako društvo z omenjenimi novei ustanovi v svoji vasi kak obče koristen zavod po združnem principu, zgradi si gotovo najtrdnjšo podlago v hvaležnem narodu samem, napotuje poslednje na pravo pot do gmotnega blagostanja, mu vzbuja smisel ukupnosti vaških interesov in utrja s tem še bolj omenjeno srenjsko zavest.

Naš zadovoljni narodni davek, zložen z navdušenjem v čast milega naroda, odtrgujejo si mnogi naši rojaki vseh stanov prav od ust; skrbimo torej, da mu bo res vedno v čast in korist!

Razne zbirke in lepi dohodki nešteti naših veselje pozgubljajo se popolnoma za razne male nepotrebosti, katere bi dotična društva lahko vstrpela, a mnogim našim prevažnim podjetjem je s tem oviran nadaljni razvoj ali pa celo ustanovitve. Ker si morajo prej zgraditi trdno podlago in vsled tega ne morejo pokazati tako kmalu uspehov, primanjkuje jim duševne in gmotne podpore in sredstev, da žalostno životarijo ob sicer tako bujnem društvenem gibanju.

In vendar je cilj našega narodnega gospodarstva: popolna osamosvojitev našega ljudstva na gospodarskem polju bodi najboljši porok za srečnejšo bodočnost! (Zvršetek pride.)

Koristen zakon.

Sedaj se je pokazalo, da se s toli razupitim § 14. zamore vendar ustvariti tudi kaj dobrega in koristnega.

Kar je bila vlada s pomočjo tega paragrafa uveljavila v zadnjih dveh letih, ni delalo nikomur veselja, tudi če je bilo potrebno. Dne 22. t. m. pa sta bili na temelju § 14. uveljavljeni dve cesarski naredbi, ki sta gotovo velike koristi za razne sloje prebivalstva.

Prva teh naredb se nanaša na služabniške plače in je torej bolj omejenega pomena, druga pa sega globoko v vse naše gospodarsko življenje, zlasti v življenje našega kmetkega in maloobrt-niškega prebivalstva.

Dosedanje pristojbine o prepisu nepremičnin so bile že veliko let predmet britkim pritožbam. Bile so nerazmerno visoke in vsled tega silno breme zlasti manj imovitemu kmetškemu prebivalstvu.

Temu se je zdaj odpomoglo s pomočjo § 14. in sicer na zadovoljiv način.

Financijsko in narodnogospodarsko jedro te

cesarske »edbe je iskati v prvem paragrafu, kateri za določitev procentnih pristojbin o prenosu nepremičnin ustanavlja troje skupin in sicer spadajo v 1.) skupino vsi prenosi mej stariši, otroci in zakonskimi, v 2.) skupino prenosi v slučajih smrti in brezplačni prenosi družnih oseb, in potem v 3.) skupino brezplačni prenosi mej živečimi osebami, katere pa ne sodijo pod prvo skupino.

V prvi skupini znaša pristojbina po novi naredbi, kadar je nepremičnina vredna do 30.000 kron, 1%, in če je več vredna nego 30.000 kron, 1 1/2%. Dosedanji razloček mej brezplačnimi prenosi mej stariši in otroci ter narobe se je torej opustil. Doslej se je v prvem slučaju plačevalo 3 1/2% in 25% doklade, v drugem slučaju 1 1/2% in 25% doklade.

V drugi skupini je določena pristojbina, če je nepremičnina vredna do 20.000 kron, na 1 1/2%, a če je nad 20.000 kron vredna, na 2%.

V tretji skupini znaša pristojbina, če je nepremičnina vredna do 10.000 kron, 3%, če je vredna nad 10.000 in do 40.000 kron, 3 1/2%, in če je nad 40.000 kron vredna, 4%.

§ 2. cesarske naredbe določa, da o prenosih mej stariši in otroci ali mej zakonskimi, in kadar se gre za kako poslopje, v katerem lastnik prebiva in obrt izvršuje, ali za kak svet, katerega lastnik sam obdeluje, ni plačati nikake pristojbine, ako je dotična nepremičnina vredna do 5.000, in le 1/2%, kadar je vredna nad 5.000 in do 10.000 kron.

Ta paragraf obsega tudi še drugo važno določbo. Doslej se je, kadar si je izročnik izgovoril takoiimenovani »kota«, njega kapitalizirana vrednost vštela k vrednosti izročene nepremičnine. Če se je na pr. računalo, da je to, kar si je kotar izgovoril, vredno 150 gld. na leto, se je ta svota v deset do pedesetkratnem znesku prištela kakor glavni-ča k vrednosti prenešenega posestva, in se je potem od te skupne svote odmerila pristojbina. Po novi naredbi se sme samo petkratna vrednost kota prišteti k vrednosti izročene posestva in se torej pristojbina razmeroma znatno zniža tudi vsled tega.

Razen teh olajšav obsega novi zakon tudi še mnogo drugih važnejših določb, s katerimi se kolikor toliko razbremenja zlasti manj imovito prebivalstvo.

Vlada računa, da se vsled teh olajšav prav znatno skrajša njeni pristojbinski dohodki. Po njenih računih jej odpade na leto blizu treh milijonov dohodkov. Naravno je, da je mislila, kako ta odpadek nadomesti in našla je tudi sredstvo za to. Že ta cesarska naredba obsega namreč dve določbi, katerih namen je, kompenzirati rečeni izpadek na državnih dohodkih.

Jedna odpravlja dosedanje takoiimenovani popustek na pristojbinah. Ta postopek se je dovoljeval po času, ki je minol, odkar je bila dotična nepremičnina zadnjič prenešena. Čim krajši je bil ta čas, toliko večji popustek se je dovolil. To v prihodnje ne bo veljalo več.

Druga rečenih določb statuvira jako strogo določitev zapuščin, premičnih in nepremičnih. Doslej se je v tem oziru prav lahko delalo tako, da je bil fiskus prikrajšan.

Ako bi se bil davek od zapuščin odmerjal vedno po resnični zapuščini, imela bi država že prav znatne milijone prihranjene. Zdaj hoče v tem oziru postopati strožje. Davek od zapuščin ostane sicer za sedaj neapremenjen, ali glasom oficioznih listov je to velevažni pripravljalni korak k temeljiti reformi davka od zapuščin.

Rekli smo zgoraj, da je cesarska naredba, katere vsebino smo ravnokar, četudi samo na kratko očrtali, zadovoljiva. To je tudi v resnici. Bremena, ki so najhujše trla ravno najrevnejše kmetke sloje, se vsled te cesarske naredbe nekoliko olajšajo. Naš ubogi, preobremenjeni kmet bo tega gotovo vesel in bo hvaležen za to olajšanje.

Vzlic temu pa moramo reči, da tudi ta naredba ne odgovarja popolnoma modernemu duhu, da se tudi v njej čez mero ščitijo interesi kapitalizma. Pravo načelo bi bilo, da se je dosledno izvedla progresivnost prepisnih pristojbin. To pa se ni zgodilo, dasi bi se bile na ta način pristojbine za manjše posestvo lahko še znatnejše znižale, ne da bi imela država od tega kako škodo. Toda v nas vlada še vedno duh kapitalizma in zato moramo

biti zadovoljni, da se je vsaj nekaj malega izposlovalo v prid manj imovitim slojem, da se je zanje doseglo olajšanje jako čutnih pristojbinskih bremen.

Po »Novicah«.

Politični pregled.

TRST 28. avgusta 1899.

Pa da ne bi bili že zreli?! Iz verodostojnega vira smo izvedeli, da je pred kratkim časom sedem oficirjev generalnega štaba kraljeve italijanske vojske potovalo do Ljubljane.

Italija ima v svojem programu kakor pravo naravno mejo: Savo. Naše dežele imenujejo že »Regione Giulia«. — To pričajo laški zemljevidi, kakor tudi razglednice z Dantejevo sliko, katere so v Avstriji dovoljene in proti katerim nima nič tudi naša poštna uprava!

Je-li znano kaj policiji, oziroma c. kr. vladi o tem potovanju oficirjev laškega generalnega štaba po slovenski zemlji sicer — a vendar še po avstrijskih tleh?

Čudno, v Galiciji lové ruske oficirje, kadar so zašli na avstrijska tla; na Francozskem zapirajo celó laške generale v ječe, na Nemškem gorjé francozskemu oficirju, ako so ga zasačili — in pri nas, v »Regione Giulia«?

Pred nekaj leti je prinesla »Edinost« dopis, kako so laški generali v Kobaridskem okraju risali po slovenskih sicer, a vendar še avstrijskih hribovih. Dopisnik je poročal, kako brezskrbno so hodili okrog, kakor bi bili doma.

Nič nismo slišali kasneje, da bi se jim bilo kaj zgodilo.

Italija se je ob goreni meji zaprla proti Avstriji z 4 metri visoko žico (mrežo). Slavni laški oficirji generalnega štaba pa potujejo mirno in nemoteni že do Ljubljane.

Kaj smo že tam?

K položaju Torej utegne biti vendar nekaj resnice na vesti, ki jo je prinesla te dni »Information«, da hoče namreč vlada to pot v Pragi nastaviti navor za »pojasnjenje« položaja na strani večine. O seji izvrševalnega odbora mladočeške stranke pišejo namreč iz čeških krogov praških: »Težišče vse situacije v Avstriji je za hip preloženo zopet v Prago. Važna posvetovanja voditeljev mladočeške stranke se bodo nadaljevala čim prej ob sodelovanju drugih odličnih političkih oseb. Da bi več povedali, ne dovoljujejo za sedaj taktični oziri in korist češke stvari. Na dan Marijinega rojstva izreče svojo odločbo tudi II. instance stranke. Reči se more, da se na tem posvetovanju definitivno določi o razmerju Čehov do drugih strank desnice in zlasti do katoliške ljudske stranke. Razmerje te poslednje do Slovencev se v zadnji čas ni zasukalo na posebno ugodno, a mi (Čehi) smo dolžni jemati ozirov do teh trpinov iz Celja. Ali tudi v interesu naše češke stvari se je neenkrat ravno katoliška ljudska stranka, ko je šlo za češke zahteve, pokazala naravnost kakor tuj člen na telesu desnice. Iz tega razloga treba, da je razmerje med Čehi in to jedino nemško skupino jasno določeno, da ne zaidemo v nevarnost, da se naša prizadevanja izjalove le radi ohranitve desnice tja v en dan in radi nebriznosti katoliške ljudske stranke. Že v najbližjem času se pozovejo predstavitelji te nemško-konservativne stranke, da nam povsem formalno pojasnijo in določijo svoje stališče. Sedaj je priložnost za pojasnila od obeh strani, in morda pride do tega že v prihodnjih dneh. Več povedati nam prepoveduje tudi v tej točki korist češke stvari.«

Pripoznati moramo, da ta izvajanja zvene grozno resno. Prav zato pa ne bi hoteli prorokovati sveta premikajočih dogodkov. Saj smo se že privadili temu, da v naši večini nikdar ne jedo juhe tako gorke, kakor jo kuhajo v komunikacijah in strankarskih izjavah. Najresneje napovedane akcije se navadno zgubljajo v pesku. Slovanske skupine tožijo in grozé, nemški konservativci tolažijo z nadami na boljše čase, — zagotavlja je nas, da so oni najnavdušeneji prvoboritelji absolutne enakopravnosti — in nam ostajajo zvesti sobojevniki vsledotlej, dokler je prišel čas, da bi trebalo tudi kaj storiti za uresničenje te enakopravnosti, in dokler ne bi trebalo žrtvovati kak nemški privilegij. V takih trenutkih — glej celjske izgrede! — se nemški konservativci kar hkratu spominjajo, da so Nemci in žugajo z izstopom iz

večine, ako Slovani ne odnehajo in store globok poklon v potolaženje moloha nemške domišljivosti! In potem prihajajo zopet Slovani na vrsto, da kličejo konservativce na pojasnjevanje..... in tako dalje z graeijo do — prihodnjega zjasnjevanja. O tem pa menda nikdo ne misli na to, da naše parlamentarno razmerje postaja karikatura.

Anglija in Transval. Napetost mej mo- gočno Anglijo in malo južno-afričansko republiko noče odjenjati. Krivdo valé — kakor je že na- vada ob takih sporih — jeden na drugega, o sebi pa povdarjajo skrajno miroljubivost. Tako je po- veljnik vojaštva v Transvalu rekel na nekem shodu, da si bo do skrajnega prizadeval za ohranitev miru. Če pa bo republika prisiljena do vojne, bo znala tudi braniti svojo neodvisnost.

Istotako pa je tudi angleški minister za ko- lonije, Chamberlain, o vsprejemanju na svojem domu v Birminghamu zatrjal, da je vedenje Tran- svala izzivalno in da Anglija daje izgled nenavadne potrpežljivosti. Zahteve Anglije da so najskrom- nije. Predsednik Transvala, Krüger, ima sedaj na izbero: ali vojno ali mir. Še je čas, da Transval vsprejme predloge Anglije in si tako ohrani svojo neodvisnost. Ali dolgo ne more trajati več to po- loženje, ker je prenevarno. Angleška vlada je storila vse, da ne pride do skrajnega.

Kakor vidimo: obojni miroljubni do skraj- nega se pripravljajo na vojno.

Domače vesti.

Umrla je danes zjutraj ob 5. uri gospodi- čina Marija Schmidt v 25. letu svoje dobe. Z od- krito žalostjo beležimo to vest, kajti pokojnica je bila znana v našem slovenskem življenju tržaškem po svojem toplem rodoljubju. Bila je v prejšnjih časih odbornica »Trž. podp. in bralnega društva«, a se- daj udinja »Del. podp. društva«, marljiva udinja ženske podružnice družbe sv. Cirila in Metoda, pevka društva »Kolo«, izborna igralka in neutrudna sodelovalka na narodnih veseliceh, kjer — je bilo potreba. Pogreb bo jutri popoldne ob 4. uri iz hiše žalosti, ulica Giulia št. 309. Želeti bi bilo, da bi tržaški Slovenci na dostojen način skazali dragi po- kojnici poslednjo čast.

V obrambo. »Lavoro« od minole sobote po- snema iz nekega lista v bližnjem kraljestvu na- stopno:

Pred nekoliko dnevi je podpredsednik nekega društva došel k namestniku tržaškemu, grofu Goëssu, od katerega je zahteval navadnih 800 gld. za prireditve bakljade na predve- čer rojstnega dne cesarjevega. Grof Goëss se je kar začudil, ko je dobil pojasnilo, da je bilo vsako leto tako. Tudi lani? je vprašal na- mestnik. In ko mu je dotični gospod pritrdil, da tudi lani je bilo tako, je vskliknil namestnik za- čudeno: A jaz ne vem ničesar o tem! Kako je prišel ta denar iz dišpozicijskega fonda?

Odgovor: Dobili smo ga z namestništva.

In njegova ekscelenca je opazil na to povsem umestno: Letos ne dobite ničesar! Take demon- stracije morajo biti spontanne in ne kup- ljene! Ne dam ni novčiča!

In g. Albori je odšel praznih rok!!

Tako pripoveduje »Lavoro«, oziroma oni list iz kraljestva. Koliko in je-li sploh kaj resnično na tem — kdo more vedeti to?!

Z ozirom na okolnosti pa: da se je v mino- lih letih več društev udeleževalo obhoda, da se ga je udeleževalo tudi naše »Del. podp. društvo« z zastavo, da se je letos ud. ležilo obhoda le vete- ransko društvo, da je torej tudi rečeno naše društvo prav letos prvokrat opustilo stari običaj, zbok če- sar bi utegnili nastati krivo menenje, da je tudi za to društvo bil odločen razlog, o katerem go- vori »Lavoro«:

izjavljamo svečano, da Slovincem tržaškim je bilo sploh neznano o onih 800 gld., ki so se baje izplačevali, ter se zavarujemo slovesno pred mož- nim domnevanjem kakor da se mi dajemo plače- vati za svoje manifestacije. Razlogi, radi katerih se letos nismo udeležili obhoda so bili drugi, tehtni! Naša društva so društva poštenjakov — in pošte- njak se ne prodaja nikomur, najmanj pa bi se dal plačati za to, da se kaže udanega svojemu vladarju.

Flis coronat opus! Pišejo nam: Ubogo grozljive! Kaj je še kje kak sovražnik, ki bi se

spravil na te?! Na koreniki te gloje filoksera, na perju peronespera, na jagodi oidium. Kosi se ti, nesrečno grozdlje, srečno ubranilo vseh teh groznih sovražnikov, tedaj pa prihajata moža od oblasti s svetlimi gumbi, zelenimi našivi in britkima sabljama, spremljani od moža z čepico z rudečimi našivi. Popred pa so si natakili po- vekševalne naočnike na nos in vsaka jagoda je za nje — grozd!

Toliko o grozdlju, sedaj pa o vinogradniku.

Na finane so sestavili s teboj nemški zapis- nik. Sedaj pa hodijo ogledovat si grozdlje po spod- nji okolici — dva finančna organa in jeden od magistrata, kateri ne znajo toliko slovenski govoriti, da bi mogli sestaviti slovenski zapisnik.

Ker je s takim postopanjem finančnih or- ganov užaljen naš narodni čut, zahtevamo od c. kr. finančnega ravnateljstva, naj ne- mudoma odstrani imenovane organe v III. volilnem okraju, ker drugače se mi tekom 48 ur pritožimo brzojavnim potom na finančno ministerstvo!

Proslava obletnice »Del. podp. društva« se je vršila včeraj na impozanten način. To velja za oba dela slavnosti: za zjutranji, cerkveni del in za popoldanski na vrtu zavodov pri sv. Ja- kobu. Udeležba tako ogromna kakor še nikdar. Od več strani se nam zagotavlja povsem pozitivno, da je bil v cerkvi mej mašo tudi njegova ekscel- lenca baron Goëss. Seveda: kakor privatna oseba. Ali v svoje zavarovanje povdarjamo: relata re- fero. Popoldansko slavlje pa se je po izročitvi di- ploma častnega člana profesorju Mandiču ob nav- zočnosti gotovih nad 3000 ljudi povzdignilo do ganljive manifestacije hrvatsko-slovenske vzajem- nosti. Govorili so predsednik, dva Hrvata in jeden Slovence. Navdušenje je bilo neopisno in soglasna sodba, da »Delalsko podporno društvo« ni še nik- dar na tak lep način slavilo svoje obletnice.

Krasna si, prekrasna naša zastava! Oh! kako si bila krasna, ko so te včeraj naši junaki nosili po mestu! Krasna si! Kaj je občutilo sree moje, ko sem te gledal, ko si tako ponosno vodila našo čvrsto četo v cerkev k molitvi, — k molitvi, kjer si bila navzoča, ko je naša hrabra četa pro- sila Najvišjega, naj jej pomaga v boju za božja in človeška prava!

Krasna si, prekrasna! Oh! zakaj nisem mo- gel tudi jaz korakati za tabo? Zakaj mi neni- nsoda ne dovoljuje te časti? Zakaj nisem mogel tudi jaz korakati z ono čvrsto četo?! —

Krasna si, prekrasna! Brisal sem si solzo, a duh moj je plaval s teboj, čvrsta četa, in molil s teboj. In Bog te usliši!

To je moja trdna vera, ki nam bodi v to- lažbo v teh žalostnih časih!

Sin svojega naroda.

Narodno zmagoslavje. Iz Sv. Ivana nam pišejo: Veselica pevskega društva »Zora« na Fr- deniči je bila za nas pravo narodno zmagoslavje. Dasi vreme ni bilo posebno ugodno, vendar se je nabralo polno občinstva, in to, razun desetorice, sa- mih domačinov, kar je vse hvale vredno.

Vspored se je izvršil, kakor običajno: dobro. Domača godba je odigrala več samih slovanskih skladb. Posebno je ugajal Majcenov venček »Slo- veneec sem«.

Petje sta proizvajala prav dobro moški in ženski zbor pod vodstvom našega rojaka g. Ba- retto. Posebno na mešanem zboru »Slovan na dan« se je občinstvo kar naslajalo. Ko bi ne bilo že pozno, zahtevali bi bili ne le enkrat (in v toliko nam je bilo ustrezno), ampak večkrat, da nam ga ponove. Prosimo pa g. pevovodjo, naj nam na pri- hodnji veselici spet postavi to točko na program. Deklamacijo je govorila g.čna Pavla Vatov- čeva, in reči moramo, da imamo v njej izborna igralko, katera nam bo še velikokrat sladila čas s svojimi predavanjem. Za zaključek, kakor za zabelo, bila je pa igra.

Priznati moramo, da smo se skoraj bali za igrance, a naš strah je bil prazen. Naši domačini, posebni g.čni Malka in Ivanka Vatovčevi in dr. Bistroglav, so pokazali, da jim že lahko brez skrbi zaupamo kako večjo ulogo. Nadejamo se torej, da bodo vstrajali ter napredovali na tej pravi poti, da tudi oni po svoje pripomorejo do utrjenja narodne samozvesti. Da se je po veselici razvil živahen ples, ni mi treba omenjati.

Povdarjati pa moram še enkrat, da nas je bilo mnogo, in da so bili vsi prostori zasedeni. To pomenja nekaj, ako pomislimo, da se je v isti čas vršila velikanska veselica »Del. podp. društva«. O da: mi rasemo. In da si videl to uzorno ve- denje, ta mir, to prijazno občevanje med seboj, to dostojno, sedaj resno, sedaj šaljivo in semtertje pri mizah, kamor so se razdelili generali, tudi zbadljivo in poučno, t. j. času primerno govorje- nje, rekel bi nasprotnikom: Gospoda moja! Le hitro, ako mislite uničiti naš rod, kajti če ne bo — prepozno!!

Vedite in čujte, da so rajali z nami in se ve- selili iz srea tudi oni naši, ki pred kratkim še niso bili naši.

Srčen pozdrav povrnivšim se v kolo naroda. General - pop.

Iz posejilnega in konsumnega društva v Rojanu. Pišejo nam: Nekoliko sem zakasnel sicer, ali vendar Vas prosim, da priobčite neko- liko vrstic o občenem zboru tega društva, oziroma da Vam prijavim novi izvoljeni odbor. V isti so bili izvoljeni, in sicer soglasno: predsednikom Ivan Marija Bole, odborniki pa: Fran Cink, Martin Furlan, Anton Bremie in Tomaž Sosič. Dne 26. t. m. je bila prva odborova seja. Odbor se je konstituiral - nastopno: Fran Cink, popredsednik, Anton Bremie, glavni tajnik, Martin Furlan, bla- gajnik, Tomaz Sosič, namestnik. V tej seji se je konstatiralo z velikim zadoščenjem, da so se raz- mere v društvu veliko zboljšale in se bode odslej vsakih šest mesecev objavljalo stanje društva in sesebno še deležev. Slavnemu mestnemu občin- stvu priporočamo najtopleje, naj obiskuje našo dru- štveno krčmo, kadar prihaja v Rojan.

Tamburaški zbor »Narod« v Nabrežini priredi dne 3. septembra velik koncert s plesom na vrtu g. F. Nemca, na postaji v Nabrežini. Začetek ob 5 uri popoldne.

Vstopnina na koncert 20 kr., sedeži 10 kr.

Vstopnina k plesu gospodje 1 gl. in gos- piece 30 kr.

K plesu udarjajo tamburaši.

V slučaju slabega vremena se koncert in ples preloži na naslednjo nedeljo.

K obilni udeležbi vabi

O d b o r.

Posetnice in upravitelje hiš, zlasti one po okolici opozarjamo, da je popisne pole (ruoli) dobiti na policiji tudi z slovenskim tekstom. Vsak Slove- nec ve sedaj, kako mu velevala dolžnost!

Slovincem in Slovenkam tržaškim nazna- njam tem potom z vso udanostjo, da priredim se svojim pevskim zborom in sodelovanjem p. n. ve- teranske godbe dne 10. septembra t. l. na vrtu slo- venske šole pri sv. Jakobu veselico z svobodno zabavo. Rodoljubi! Dne 26. julija, ko smo prazno- vali god naših blagovestnikov, sv. Cirila in Me- toda, pokazali ste s pičlim številom udeležencev, da se ali ne zanimate za našo prekorišno bratovščino sv. Cirila in Metoda, ki nam edina še ohranja v cerkvah slovensko lice, ali pa jo naravnost smatrate nepotrebno. Naravno je torej, da zgubljajo pevei veselje do delovanja, ki je itak prenaporno. 10. sep- tember bo dan v Trstu, ko ne bo drugih sloven- skih veselie. Poskusiti hočem še enkrat, da se do dobra prepričam o narodni zavednosti in mišljenju svojih rodoljubov. R á k u š a Fran.

Žalolgra iz življenja. V »Illustrirter Wie- ner Extrablatt« čitamo zgodbičo, katere junak pri- pada takozvanim boljim krogom človeške družbe (o katerih bi torej človek sodil, da je v njih še posebno razvit pravni čut) in ki je živel ali še živi — v Trstu. Nič novega ne pripoveduje Extrablatt. Stara pesem je to, tako stara, kakor je star ta grešni svet. Ali pretresljiva je ta dogodbiča o — strtem mladem sreč, o uničenem mladem življenju.

On je bil mlad zdravnik v Graden, kjer se je v bolnici pripravljajal za svoj poklic. Tam se je seznanil z lepo deklico, siroto brez očeta in matere, ali z — nekaj premoženja. Pet let je lepo dekle sanjalo svoj najlepši sen in žrtvovalo je izvoljeneu svojega srea pet let evetja mlade dobe svoje, ime in — svoje premoženje.

Iz Gradea se je mladi doktor preselil — v Trst in tu, v bolnici, je bil kmalu povišan od sekundarija do asistenčnega zdravnika. Tu si je pri- dobil dobro ime in veliko prakso, toda še ved- no je rad sprejemal podpore od dekleta.

Slednjič je vendar določil dan poroke, a dotlej naj nevesta preživi pri sorodnikih nekje na Ogerskem. Vsaki dan je donasal devi pisem, polnih ljubezni in koprnjenja, dokler jej ni nekega lepega dne prišlo pismo primarija v tržaški bolnici, v katerem jej naznanja isti v suhih, brezčutnih besedah in v imenu onega zdravnika, naj neha sanjati svoj lepi sen, ker je nje zaročenec — več ne ljubi!! Ne treba opisovati, kako je delovalo na ubogo deklico, ko je izvedela, da je izgnanjeno vse: mladostna leta, ime in imetje, da jej je uničeno življenje! Zgrudila se je v nezavesti in le s težavo so jo sorodniki pripravili k sebi. Značilno pa je za moža, da je prišel do zavesti, da je ne ljubi več, še le potem, ko si je z dekletovo pomočjo zagotovil lepo ekzistenco in bodočnost. Potem je hitela v Trst in tu je izvedela, da se je nje bivši zaročil z drugo, ki ima veiko — doto. Nesrečno dekle je v Trstu obolelo od žalosti. Ko je okrevala, jo je pravni zastopnik nje zaročenca pregovoril, naj se pogodi tako, da jej zdravnik vrne polovico one svote, ki jo je izdala zanj, in da jo bo podpiral vse življenje. Osleparjeno dekle je v svoji bedi tudi res vsprejelo to ponudbo, ali — in s tem se vpenja tragika na svoj višek — mož je ni držal v nijedni točki.

To je zgodba o lepem senu, o strtem sreču, o ubiti ekzistenci in pokončanem mladem življenju. Stara zgodba sicer, ki se opetuje v življenju, ki pa je vendar pretresljiva.

Odbor »Kmetijske družbe« bode imel jutri ob 7. uri zvečer svojo sejo.

Kdo je vreden in kdo nevreden? Tukajšnji »Lavoro« objavlja dan za dnevom veleznimih vesti iz zasebnega življenja nekaterih naših mestnih očetov. Ni naša naloga, da bi razmotrivali, koliko je resnice na obdobjih, ki jih meče omenjeni list v obraz našim prevzvišenim. Le toliko smemo reči že sedaj: če je le trohica tega istinita, kar piše »Lavoro«, potem se nam pač usiljuje vprašanje: ali se smejo ti možje sedeti na svojih vzvišenih sedežih, ali je še združljivo s častjo poštenjakov, da trpijo take ljude v svoji sredini?...

Usiljuje se nam pa tudi še drugo razmišljanje. Viteza Nabergoja izvolitev je bila popolnoma zakonita. Sam overovalni odsek je izvolitev potrdil. A ultralaška gospođa so dejali, ne da bi mu mogli kaj pozitivnega očitati: Nabergoj kakor oseba ni vreden, da bi sedel med nami.

Ako pomislimo, kaj se vse očita raznim drugom njihove stranke, moramo se vprašati: Kam je izginil sedaj njihov fini čut za dostojnost, kam tista rahločutnost v nazorih o časti in vrednosti? Kje je doslednost?

Dražbe premičnin. V torek, dne 20. avgusta ob 10. uri predpoludne se bodo vsled naredbe tuk. c. kr. okrajnega sodišča za civilne stvari vršile sledeče dražbe premičnin: v ulici Stadion št. 3, hišna oprava; v ulici Giulia št. 15 in v ulici Suma št. 2, steklenina; v ulici Giustinelli št. 1, hišna oprava; ob 11. uri Piazza S. Franc. št. 2, uhod Via Crociera, hišna oprava in krémarska oprema.

Umrljivost v Trstu. Od nedelje dne 13. avgusta do včetršja sobote 19. avg. je umrlo 32 oseb možkega in 30 ženskega spola, skupaj 62 oseb, proti 106 v istem tednu lanskega leta. Od teh je bilo 20 v dobi do 1 leta, 8 do 5. leta, 5 do 20. leta, 4 do 30. leta, 4 do 40. leta, 7 do 60. leta, 14 do 80. leta, 0 v dobi čez 80. leto. Povprečna umrljivost je znašala 19.4 od tisoč. Jetika je povzročila smrt v 9, bolezn v sopilih v 11, škrlatica v 1, dčevica v 0, hripavica v 0, legar v 0, enteritis v 1 slučaju.

Loterijske številke, izžrebane dne 26. t. m.:

Trst	33	74	38	47	12
Line	90	34	86	30	43

Različne vesti.

Zaklad v studencu. V Šopronju na Ogerskem so našli delavci, ko so čistili neki studenec, v blatu 24 dragocenin, kakor zlate ovrtnice, zapestnice, zlate križce itd. z mnogim dragocenim kamenjem. Zaklad je moral že dolgo časa ležati v studencu. Delavci so najdene reči izročili županstu.

Usmrčenje dečka. V Castonu (Pensylvanija) so dne 22. t. m. obesili 13-letnega dečka Llewellyna Stouta, kateri je bil umoril nekega uradnika filadelfijske železnice. Slovo obsojenca in nesrečne

matere je bilo pretresljivo. Narod je ogorčen, da se je pri tako mladem bitju seglo po najstrožji kazni.

Kuga. Kakor poročajo iz Bukarešte, je tamonjši uradni list izjavil, da se v Réniju na Rumunskem ni konstatovala kuga.

O Levčevem „pravopisu“.

(Dalje.)

Uvodne besede nima; se ve, povod mu je bil — vladna želja, čemu tore pisati temeljito osvedočevalno, uverjevalno besedo o potrebi njegovega slovenskega pravopisa?! — Vsled tega je tudi potajil povedati nam, da latinica ni prikladna za pisanje slovenskega slova, nego da jedino prikladna je za to le kirilica, — ali usus tyrannus je tu in za sedaj moramo še latinico rabiti. Nekim strahom, nekoj boječnostjo se je ogibal navajati vzglede iz drugih sorodnih jezikov — hrvatskega ali ruskega; mar se je bal vladnih batin, ali si je mislil: »da tega nam, hvala Bogu, še treba ni?«

Sloven je glagoljš, in to ne samo, ker ima najlepši, najdovršenejši glagol izmej vseh živih jezikov, nego tudi zato, ker on svojim krasnim, gibčnim glagolom boljše izraža ono, kar drugi narodi, posebno Latin in Grman, izražajo okornimi samostavniki. In g. Fran Levec je Slovenec, ali glagola ne pozna; njemu je vse jedno, rabi li za sedanjost dovršni ali ne dovršni glagol, ne mené se zato, da dovršni glagol nema pomena sedanjosti, nego le minolosti in bodočnosti; to se pravi, dovršni glagol izraža dejanje, ki se je vršilo ali ki se bo vršilo, nikdar pa ne dejanja, ki se sedaj vrši, to dejanje izražajo in morejo naravno izražati le nedovršni glagoli. — Glej, in gosp. profesor nam usiljuje pravopis, ki ga je on tako nerodno skrpucal!

Točki 3. in 4. — V narodni govorici je le mehki r samoglasnik, n. pr. rdeč, rja, rkelj, rt, rž... in v njih izvedenkah, potem mej dvema soglasnikoma v glagolih in besedah, v katerih za njegovim zlogom sledi naglašen zlog, n. pr. brzdáti, vrtéti, vrstíti, vršíti, krmílo, krmílár, Trnóvec, Trnóvo, vrhóvni, grdó, tvrdó, Grmán, razbrzdán... V vseh takih besedah je r mehek, tako, da ga v izgovarjanji jedva čujemo; tu je r samoglasnik in opravičeno izpuščamo v pisanji pred njim oni e, ki je popolnoma gluh.

Ali samoglasnika tvrdega ra narodna govorica ne pozna; tvrd pa je r v končnem zlogu, n. pr. dober, moder, Ciper, Koper, Oger... in tak ostane v njih izvedenkah: doberšen, moderši, ciperski, kopersko, ogersko... potem v vseh besedah, katerih ima njegov zlog naglas, in sicer ne premično naglas po vseh pregibih, sklonih in številih, naj so jednozložne, ali večzložne, n. pr. čerkati, čertati, kerpati, šverkati, germ, terd, smert, stern (prav pa je strnišče), tern, verč, verh, vert, gerd, gerda, gerdo, pervi, perva, pervo, tverd, tverda, tverdo, berdo, čerka, čerta, terta, zerno; tu izgovarjamo in dobro čujemo e in ga neopravičeno izpuščamo v pisanji, morali bi ga dosledno tore tudi pisati, ali — usus tyrannus je tu in pa posnemanje hrvaščine, da si so Hrvatje oni e pred 40 letami še pisali in začeli so ga izpuščati še le v svoji novejši slovesnosti in mi za njimi.

Ne bilo bi težko vladati se po teh pravilih; najboljša pa bi bilo, da bi oni e nikdar in nikjer ne izpuščevali, da bi se včasi v enej in istej besedi ne družilo skup preveč soglasnikov, kar ovira gladko čitanje in moti blagoglasje; posnemati bi morali Ruske, ki povsod in vsele pišejo oni takozvani polglasni e. Sicer pa se vladajmo po gosp. prof. Peruškovih navodilih in ne po krivih naukih g. prof. Frana Levea, ako nadaljujemo pisati, kakor smo začeli. (Pride še.)

Brzjavna in telefonična poročila.

(Zadnje vesti.)

Celovec 27. Sinoči je vladal popoln mir; ljudje se niso več zbirali nikjer.

Rim 27. »Agenzia Stefani« javlja, da so popolnoma uverjeni v političkih krogih, da je namen nadaljevati pogajanja s Kitajem izključno le v mirovnem in trgovinsko-politiškem značaju. Vendar

pa sodijo, da spori niso izključeni, ako bi kitajska vlada vztrajno odklanjala skromne želje italijanske vlade.

Pariz 28. Po noči je bil v ulici Chabrol popočen mir. Proti 1/2 7 uri se je posrečilo neki osebi priti v ulico Chabrol. Ko je ta oseba napala meščansko gardo, so jo prijeli in odveli na policijski komisariat, o čemer se je konstatovalo, da je imela pri sebi nabasan revolver. Antisemiti trde, da novej preskrbe Guerina z živili in sicer po poti skozi klet.

Pariz 27. »Agence Havas« izjavlja proti drugim govoricam, da se statistički oddelek v vojnem ministerstvu ne peča več z vprašanji ogleduštva in da so se ta poslednja izročila oddelku za varnostno službo.

Bruselj 28. Ker je naznanjeno, da se vojvoda orleanski povrne, so se socialisti, radikalei in liberalci dogovorili, da prirede demonstracije, sovražne vojvodi.

Žalosti potrtega srea javljamo, sorodnikom prijateljem in znancem pretresujočo vest, da se je Vsemogočnemu zljubilo poklicati k Sebi našo drago in nepozabno hčer oziroma sestro,

Marijo Schmidt

in sicer danes ob 5. uri zjutraj po dolgi mučni bolezni ter prevideno z sv. zakramenti za umirajočo.

Pogreb bo jutri v torek ob 4. uri pop. od hiše žalo ti, Via Giulia št. 309, hiša Aurora.

Opozarjamo, da se poseben mrtvaški list ne razpošilja.

Draga pokojnica budi priporočena v molitev in blag spomin.

V TRSTU, 28. avgusta 1899.

Vincenzij Schmidt, oče.

Milko, Ljudevit, Ciril, bratje.

Anton Širca

GORICA

Nunska ulica št. 12.

Konsumna zaloga olja

razpošiljatve iz glavnih pridelkov od 5 litrov naprej (prosto Gorica).

Olje jedilno fino	32 nvč.
„ dalmatinsko	36 „
„ istrsko	40 „
„ namizno La	44 „
„ „ najfinejše	48 „
„ „ extra	56 „
„ „ specijalitetno	60 „
„ Posebno za cerkveno luč	38 „

Tvrđka M. AITE

Via Nuova, ogel ulice S. Lazzaro št. 8.

Usojam si naznaniti slavnemu občinstvu in svojim odjemalcem, da sem preskrbel svojo prodajalnico z mnogobrojnem povsem novim blagom po brezkonkurenčnih cenah:

Raznovrstni perkal, moderno risanje, barve	po 15 nvč.
Finí perkal za srajce	24 „
Oxford, barve garantirane	19 „
Francozki sateni	28 „
Piquet, barvan in bel za oblečaba	26 „
Perkalin za podloge vseh barvah	10 „
Blago močno za podloge vseh barvah	15 „
Blago za ženske obleke dvojna širina od 23 nvč. naprej	90 „
„ moške obleke širina 150 cm.	90 „
Alpagasčr ni za ženske obleke velik	50 „
izbor	13 „
Kotenina	21 „
„ bela	15 „
Navidezno platno	22 „
Platno čisto laneno	45 „
„ za rjuhe dvojna širina	16 „
Mušolin bel prve vrste	18 „
Chiffon za srajce	90 „
Srajce za gospode, velik izbor belih in	50 „
barvane	60 „
Srajce za gospe	60 „
Moderol, zadnji kraj	60 „

Velik izbor

trakov, čipk, bordur, vozenj, avile in različnih garnitur ter vseh drobnarij za šivilje in modistinje. — Vsprejemajo se naročbe možkih oblek po meri in najnižjih cenah.

Velik izbor blaga za narodne zastave in narodnih trakov po najnižjih cenah.